

Sygn. akt VI GC 125/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 06 czerwca 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **A. F.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. F. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 263,17 złotych (dwieście sześćdziesiąt trzy złote siedemnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III. zasądza od pozwanej A. F. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 947,30 złotych (dziewięćset czterdzieści siedem złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 125/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 grudnia 2016 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanej A. F. kwoty 1 999,53 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 941,22 złotych za okres od dnia 17 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, 503,21 złotych za okres od dnia 20 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, 461,47 złotych za okres od dnia 19 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty i 93,63 złotych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, wskazując w uzasadnieniu, iż strony łączyła umowa, na podstawie której powód dostarczył energię elektryczną pozwanej do wskazanego w umowie lokalu, ta zaś – nie uiściła za nią należności.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 22 marca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2257234/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwana A. F. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że roszczenie wynikające z powołanych przez powoda faktur traktuje jako nienależne z uwagi na wadliwie zawartą umowę, brak korekty i ignorowanie pozwanej oraz milczenie w zakresie wezwań do usunięcia wad prawnych w umowie. Pozwana

domagała się nadto przekazania zawartej umowy do nadzoru nad energią i stwierdzenia jej nieważności z uwagi na wady prawne, doprowadzenie do przeliczenia całego okresu trwania umowy i zwrotu nienależnie otrzymanych płatności oraz przedstawienia powodu braku wyłączenia dopływu energii do pozwanego.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 27 kwietnia 2018 roku” powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. w związku z wpłatą pozwanej w kwocie 1 999,53 złotych cofnął pozew domagając się zasądzenia od pozwanej A. F. na rzecz powoda kwoty 263,17 złotych z tytułu pozostałej części należności wynikającej z faktury numer (...) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 września 2014 roku A. F. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. umowę kompleksową numer (...), której przedmiotem było świadczenie usługi kompleksowej sprzedaży i dostarczania energii elektrycznej na potrzeby związane z prowadzoną przez nią działalnością w lokalu położonym w G. przy ulicy (...)/A.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

umowa kompleksowa – k. 36 akt, ogólne warunki umów kompleksowych – k. 37-40 akt

W dniu 31 stycznia 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła A. F. fakturę numer (...) na kwotę 941,22 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 30 listopada 2015 roku do dnia 19 stycznia 2016 roku, z terminem płatności do dnia 16 lutego 2016 roku i kwotę 40,39 złotych tytułem opłaty za wezwanie do zapłaty.

faktura – k. 26-27 akt

W dniu 05 kwietnia 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła A. F. fakturę numer (...) na kwotę 503,21 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 19 stycznia 2016 roku do dnia 13 marca 2016 roku, z terminem płatności do dnia 19 kwietnia 2016 roku i kwotę 40,39 złotych tytułem opłaty za wezwanie do zapłaty.

faktura – k. 28 akt

W dniu 31 lipca 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła A. F. fakturę numer (...) na kwotę 461,47 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 13 marca 2016 roku do dnia 30 czerwca 2016 roku, z terminem płatności do dnia 18 sierpnia 2016 roku.

faktura – k. 29-30 akt

W dniu 21 grudnia 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła A. F. notę odsetkową numer (...) na kwotę 0,44 złotych tytułem odsetek ustawowych od nieterminowo uiszczonej należności wynikającej z faktury numer (...).

W dniu 21 grudnia 2015 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła A. F. notę odsetkową numer (...) na kwotę 5,90 złotych tytułem odsetek ustawowych od nieterminowo uiszczonej należności wynikającej z faktury numer (...).

W dniu 23 marca 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła A. F. notę odsetkową numer (...) na kwotę 1 złotych tytułem odsetek ustawowych od nieterminowo uiszczonej należności wynikającej z faktury numer (...).

W dniu 23 marca 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wystawiła A. F. notę odsetkową numer (...) na kwotę 5,51 złotych tytułem odsetek ustawowych od nieterminowo uiszczonej należności wynikającej z faktury numer (...).

nota – k. 31, 32, 33, 34 akt

Pismem z dnia 06 września 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wezwał A. F. do zapłaty kwoty 1 999,53 złotych tytułem należności wynikającej z faktur numer (...) oraz not odsetkowych numer (...), numer (...), numer (...) i numer (...), a także kwoty 80,78 złotych tytułem opłaty za dwukrotne wezwanie do zapłaty.

w ezwanie przedsądowe – k. 41 akt

W dniu 03 kwietnia 2018 roku A. F. uiściła na rachunek bankowy (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 1 999,53 złotych. Powyższa kwota została rozliczona w następujący sposób:

- kwota 263,17 złotych na poczet odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych: od dnia wymagalności do dnia zapłaty z tytułu faktur numer (...), od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu not odsetkowych numer (...), numer (...), numer (...) i numer (...) oraz od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu opłat za wezwanie do zapłaty,
- kwota 80,78 złotych tytułem opłat za wezwanie do zapłaty,
- kwota 1 444,43 złotych tytułem zapłaty faktur numer (...),
- kwota 211,15 złotych tytułem częściowej zapłaty faktury numer (...).

niesporne

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, uznając je za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 27 kwietnia 2018 roku” powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. w związku z wpłatą pozwanej w kwocie 1 999,53 złotych cofnął pozew domagając się zasądzenia od pozwanej A. F. na rzecz powoda kwoty 263,17 złotych z tytułu pozostałej części należności wynikającej z faktury numer (...) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia, jednakże z uwagi na to, że uczynił to przed rozpoczęciem rozprawy, zgoda pozwanej na dokonanie tej czynności nie była wymagana. Sąd zaś oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrzył się, ażeby była ona sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa, zwłaszcza, że podstawą cofnięcia pozwu w zakresie wynikającym z oświadczenia powoda była zapłata przez pozwanego całej dochodzonej należności.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczenia o cofnięciu pozwu (punkt II wyroku).

W niniejszej sprawie, uwzględniając powyższe oświadczenie o cofnięciu pozwu, powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się ostatecznie zasądzenia od pozwanej A. F. na rzecz powoda kwoty 263,17 złotych z tytułu pozostałej części należności wynikającej z faktury numer (...) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 05 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Pozwana A. F. kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu wskazywała, że roszczenie wynikające z powołanych przez powoda faktur traktuje jako nienależne z uwagi na wadliwie zawartą umowę, brak korekty i ignorowanie pozwanej oraz milczenie w zakresie wezwań do usunięcia wad prawnych w umowie. Pozwana domagała się nadto przekazania zawartej umowy do nadzoru nad energią i stwierdzenia jej nieważności z uwagi na wady prawne, doprowadzenie do przeliczenia całego okresu trwania umowy i zwrotu nienależnie otrzymanych płatności oraz przedstawienia powodu braku wyłączenia dopływu energii do pozwanego.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagając się od pozwanej A. F. należności dochodzonej w niniejszym postępowaniu swoje roszczenie wywodził z zawartej między stronami w dniu 01 września 2014 roku umowy kompleksowej, której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej oraz świadczenie usługi przesyłowej. Umowa ta, na podstawie której odbywa się sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej, należy do kategorii umów nazwanych, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220). Natomiast zgodnie z treścią art. 555 k.c. do sprzedaży energii stosuje się przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.).

W związku z tym, że pozwana A. F. podnosiła zarzut braku zobowiązania wobec powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. i mając na względzie obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadę rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c., to na powodzie spoczął ciężar wykazania istnienia roszczenia, którego zasądzenia powód się domagał, a więc wykazania zarówno jego zasadności, jak i wysokości.

W ocenie Sądu powód sprostował powyższemu ciężarowi – przedłożył bowiem w niniejszej sprawie umowę kompleksową stanowiącą podstawę jego żądania zawartą z pozwaną w dniu 01 września 2014 roku, na podstawie której to umowy pozwana A. F. zobowiązała się do uiszczania na rzecz powoda należności z tytułu dostarczonej i pobranej przez nią energii elektrycznej. Powód wykazał więc, że strony łączyła umowa oraz że wykonał swoje zobowiązanie, tj. dostarczył pozwanej energię elektryczną zgodnie z postanowieniami umowy, a zatem pozwana winna spełnić swoje świadczenie, tj. zapłacić mu należność za pobraną energię elektryczną. W ocenie Sądu powód wykazał tym samym fakt istnienia roszczenia względem pozwanej z tytułu nieuregulowanych należności za dostarczoną energię elektryczną, a także przedkładając faktury i noty odsetkowe – wysokość swojego roszczenia, a zatem, w ocenie Sądu, uznać należało, że powód udowodnił okoliczności przemawiające za uwzględnieniem powództwa.

W powyższych okolicznościach ciężar wykazania faktów uzasadniających zdaniem pozwanej oddalenie powództwa spoczywał na pozwanej. Tymczasem pozwana A. F. podnosząc zarzut wadliwie zawartej umowy i wad prawnych umowy, nie wskazała nie tylko tychże wad, ale też nie podniosła w zasadzie żadnych okoliczności mających uzasadnić odmowę ochrony prawnej roszczeniu powoda ani też jakichkolwiek dowodów na poparcie tych okoliczności. Co więcej, pozwana – mimo podniesionych zarzutów – w żaden sposób nie ustosunkowała się do dokumentów złożonych przez powoda już po przekazaniu sprawy do sądu właściwości ogólnej – umowy kompleksowej czy faktur, nie kwestionując tym samym ich prawdziwości, czy wiarygodności.

Wskazać przy tym należy, że reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze bez względu na okoliczności sprawy ciężar dowodu spoczywa na powodzie. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82). Wobec faktu przedłożenia przez powoda umowy, faktur oraz wezwania do zapłaty, to na pozwanym ciążył obowiązek przedstawienia dowodów podważających zasadność roszczenia powoda. Tymczasem, jak już wskazano powyżej, pozwana nie przedstawiła żadnych okoliczności mających uzasadnić oddalenie powództwa, a zatem uznać należało, iż pozwana A. F. nieskutecznie zakwestionowała fakt istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia, jej zarzuty pozostały bowiem całkowicie gołosłowne. Sąd miał przy tym na uwadze, że umowa została zawarta w 2014 roku i do czasu procesu pozwana nie kwestionowała jej ważności i skuteczności, korzystając z dostarczonej energii i płacąc za nią wyliczone przez powoda należności.

Wreszcie wskazać należy, że w toku procesu pozwana A. F. zapłaciła kwotę dochodzoną niniejszym pozwem, przy czym stosownie do treści art. 451 k.c. w związku z § 17 ust. 4 ogólnych warunków umów kompleksowych powyższa kwota została rozliczona przez powoda w ten sposób, że kwota 263,17 złotych została zaliczona na poczet odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych: od dnia wymagalności do dnia zapłaty z tytułu faktur numer (...), od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu not odsetkowych numer (...), numer (...), numer (...) i numer (...) oraz od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z tytułu opłat za wezwanie do zapłaty, kwota 80,78 złotych została zaliczona na poczet opłat za wezwanie do zapłaty, kwota 1 444,43 złotych została zaliczona na poczet zapłaty faktur numer (...) oraz pozostała kwota 211,15 złotych została zaliczona na poczet częściowej zapłaty faktury numer (...).

Zgodnie zaś z poglądem prezentowanym w doktrynie oraz orzecznictwie przedmiotu, który to pogląd podziela niniejszy Sąd, nawet częściowe wykonanie zobowiązania jest traktowane jako uznanie całego roszczenia przez dłużnika. Takim uznaniem jest więc tym bardziej zapłata faktur i innych należności, bez jakiegokolwiek zastrzeżenia ich zwrotu (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 26 sierpnia 2004 roku, sygn. akt I CK 133/04). Skoro zatem pozwana w toku postępowania zapłaciła dochodzoną pozwem należność, nie budziło wątpliwości Sądu, że tą czynnością dokonała ona uznania przedmiotowego roszczenia w całości.

Mając na względzie powyższe, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220) w zw. z art. 555 k.c. w zw. z art. 535 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanej A. F. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 263,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie licznymi za okres od dnia 05 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 punkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265) w punkcie III wyroku zasądził od pozwanej jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz powoda kwotę 947,30 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 30 złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, kwotę 900 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 0,30 złotych tytułem opłaty manipulacyjnej uiszczonej przy składaniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 21 lipca 1951 roku (sygn. akt C 591/51) oraz w postanowieniu z dnia 12 sierpnia 1965 roku (sygn. akt I CZ 80/65) zaspokojenie przez pozwanego roszczenia powoda po wytoczeniu powództwa jest równoznaczne z przegraniem sprawy przez pozwanego – a zatem uzasadnione staje się zastosowanie w takich okolicznościach reguły odpowiedzialności za wynik procesu określonej w art. 98 § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 02 lipca 2018 roku